

DAR KNĚŽSTVÍ

„Dobrý pastýř, kněz podle srdce Božího, je tím největším pokladem, jaký dobrý Pán dává farnosti, i jedním z nejvzácnějších darů Boží milosti.“

Jan Marie Vianneye, svatý farář arský

DAR KNĚŽSTVÍ

Papež Benedikt XVI. v červnu 2009 vyhlásil „**Rok kněží**“ jako oslavu 150. výročí *dies natalis* Jana Marie Vianneye, faráře z Arsu patrona všech farářů ve světě. Tento rok, jehož cílem má být to, aby kněží prohloubili své odhodlání k vnitřní obnově, která z nich učiní důraznější a pronikavější svědky evangelia v dnešním světě, bude zakončen o stejné slavnosti v roce 2010. „*Kněžství je láskou Ježíšova srdce*,“ říkával často svatý farář arský. Jeho jímavý výrok nás přivádí k tomu, abychom především s hlubokou vděčností uvažovali o nezměrném daru, který kněží představují nejen pro církev, ale též pro samotné lidstvo.

Papež Benedikt XVI. ve svém listu k Roku kněží říká: „*Myslím nyní na všechny kněze, kteří každodenně v tichosti předávají Kristova slova a činy věřícím i celému světu a usilují o to, aby se svou myslí i vůlí, svými city i životním stylem sjednocovali s Pánem. Jak bych se mohl nesklonit před jejich namáhavou apoštolskou prací, před jejich neúnavnou a skrytou službou, před jejich nesebeckou a všezahrnující láskou? A jak bych mohl nechválit odvážnou věrnost tolika kněží, kteří navzdory obtížím a nepochopení věrně setrvali ve svém povolání být „přáteli Krista“, které on zavolal jménem, vybral si je a poslal?*“

„*S bolestí musíme též konstatovat, že se vyskytují případy, jichž nelze nikdy dostatečně litovat: když církev trpí nevěrností některého ze svých služebníků. V takovém chování pak svět nachází důvody ke skandálům a odmítnutí. V těchto případech církvi může nejlépe pomoci nejen upřímné a úplné uznání slabosti jejich služebníků, ale též radostné připomenutí si velikého Božího daru, jakým je skvělý příklad velkorysých pastýřů, zbožných a zapálených láskou k Bohu i k duším, jasnozřivých a trpělivých duchovních vůdců. Učení a příklad svatého Jana Marie Vianneye nám všem zde mohou sloužit jako významný vztažný bod.*“

Ve své homilii na První list svatého Pavla Timotejovi svatý Jan Zlatoústý moudře poznamenává: „*Dábel útočí na pastýře (...). Když totiž zabije ovci, stádo tím zmenší, když však odstraní pastýře, zničí celé stádo.*“ Tento výrok nás vede k úvahám o mnoha situacích dnešní doby. Jan Zlatoústý nás varuje, že úbytek pastýřů má za následek i snížení počtu věřících a jejich společenství. Bez pastýřů naše společenství zahynou! Každý kněz má totiž hlavní oporu ve společenství církve. Je zvláštním učením Pána, který jej povolal a svátostí kněžství připodobnil k sobě, hlavě a pastýři církve. Jediným pastýřem je Kristus, sám však určil, aby dvanáct apoštolů a jejich následovníci měli podíl na jeho poslání. Na této svátosti mají účast i kněží, i když v nižším stupni, a také oni se tak podílejí na poslání Krista, hlavy a pastýře. Tato skutečnost dává vzniknout základní vazbě mezi knězem a jeho společenstvím. Kněz si musí být vědom této povinnosti, neboť bez pastýře společenství odumírá. Musí tedy po vzoru Mojžíše často stát s rukama vztaženými k nebi v mod-

litbě, aby jeho lid nezahynul. V životě kněze nutně zaujímá ústřední postavení modlitba. Je to pochopitelné, neboť podporuje důvěrnost mezi ním a jeho Pánem, Ježíšem Kristem. Všichni dobře víme, že omezování modlitby oslabuje víru a zbavuje službu jejího obsahu a smyslu. Nevyhnutelným důsledkem je pak skutečnost, že kněz ve svém každodenním působení zažívá méně radosti a štěstí. Je to, jako by při následování Ježíše, kde kráčí s mnoha dalšími, zůstával stále více pozadu a vzdaloval se tak od svého Mistra, až jej nakonec úplně ztratí za obzorem. Od tohoto okamžiku se ocitá sám a nejistý. Svatý farář arský byl zcela pokorný, jako kněz si však byl vědom toho, že je pro svůj lid nevýslovným darem: *„Dobrý pastýř, kněz podle srdce Božího, je tím největším pokladem, jaký dobrý Pán dává farnosti, i jedním z nejvzácnějších darů Boží milosti.“* O kněžství hovoří, jako by nedokázal vystihnout velkolepost daru a úkolu, který byl svěřen lidskému tvorů: *„Jak veliký je kněz! ... Kdyby si uvědomil, čím je, zemřel by ... Bůh jej poslouchá: kněz pronese několik slov a Pán na jeho hlas sestupuje z nebes, aby se skryl v malé hostii ...“*

Když svým farníkům vysvětloval význam svátostí, říkával: „*Bez svátosti svěcení bychom Pána neměli. Kdo jej uložil do tohoto svatostánku? Kněz. Kdo přivítal vaše duše na počátku vašeho života? Kněz. Kdo vaše duše krmí a dává jim sílu na cestu? Kněz. Kdo je připraví, aby se zjevily před Bohem, když je ještě naposledy obmyje krví Ježíše Krista? Kněz, vždycky je to*

*kněz. A když se stane, že některá duše zemře – v důsledku hříchu – kdo ji pozvedne, kdo jí navrátí pokoj a mír? Znovu kněz ... Po Bohu je kněz vším! ... Až v nebi si plně uvědomí, čím je.“ Tato slova, jež vyvěrají z kněžského srdce svatého faráře, nám mohou znít jako přehnaná. Vyjevují však velikou úctu, jakou choval ke svátosti kněžství. Zdá se, že byl zcela přemožen nezměrným pocitem odpovědnosti: „*Kdybychom si plně uvědomili, co kněz pro zemi znamená, zemřeli bychom: ne ze strachu, ale z lásky ... Bez kněze by utrpení a smrt našeho Pána nemohlo přinést žádný užitek. Je to kněz, kdo pokračuje v díle vykoupění na zemi ... Jaký smysl by měl dům plný zlata, když by nebyl nikdo, aby otevřel jeho dveře? Kněz drží klíče k nebeským pokladům: on je to, kdo otevírá dveře, on je správcem dobrého Pána a opatrovníkem jeho bohatství ... Ponechejte farnost po dvacet let bez kněze a budou tam nakonec uctívat zvěř ... Kněz není knězem sám pro sebe, je knězem pro vás.“**

Tuto úvahu chci ukončit tak, jak jsem ji začal – slovy svatého otce Benedikta XVI., kterými zakončuje svůj list k Roku kněží:

„Nejsvětější Panně svěřuji tento Rok kněží. Prosím ji, aby v srdci každého kněze vzbudila nové a štědré odhodlání zcela se zasvětit Kristu a církvi, které vedlo myšlenky i činy svatého faráře arského. Právě život z vroucí modlitby a vášnivá láska k ukřižovanému Kristu umožnili svatému

*Janu Marii Vianneyovi, aby denně rostl v naprostém obětování se Bohu a církvi. Kéž jeho příklad vede všechny kněze, aby svědčili o jednotě se svým biskupem, se svými spolubratry i s věřícími laiky, kterých je dnes, ostatně jako vždy, tolik zapotřebí. Navzdory všemu zlu, přítomnému v tomto světě, nás i dnes inspirují slova, která Kristus pronesl ke svým apoštolům ve večeřadle: **„Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré myslí.***

Já jsem přemohl svět.“ (Jan 16, 33).“

P. Martin

JAK VELEŠÍNSKÝ FARÁŘ SVATÝ JAN ZALOŽIL

Když v devatenáctém století vyšel šestý díl monumentálního díla Čechy, tak na straně 21 si každý mohl přečíst: „*Východně od Velešína, za řekou Malší zdvihá se rozlehlá a širému vřkolu vévodící hora Ločenická, nazvaná od veliké vesnice Ločenice, jež rozkládá se na východním jejím svahu. Na samém hřebetu horském, ve výši 624 m, tyčí se daleko na vše strany viditelný kostel sv. Jana uprostřed osady téhož jména. Osada Svatý Jan, jinak také Svatojánské Hory nazvaná, není stará, povstala teprve ve století minulém.*“

Nad návrším Ločenické hory prý viděl velešínský farář Jan Bernard Rierenschopl jednoho večera roku 1732 pět hvězd, které považoval za znamení, že zde má postavit svatostánek, zasvěcený svatému Janu Nepomuckému. Světec, svatořečený roku 1729, byl v té době „módní“ a nebylo místa, kde by se nenalézal jeho obrázek či nestavěla jeho socha. A tak velešínský farář Rierenschopl začal na návrší Ločenické hory stavět v roce 1732 barokní poutní kapli. Dostavěnou kapli však posvětil až Rierenschoplův nástupce Theofil Ignác Hostounský 16. května 1735. V kapli se nacházel obraz svatého Jana Nepomuckého a prý „*sem přicházelo mnoho lidí*“. Kolem kapličky vzniklo postupně třináct usedlostí.

„*Císařským rozkazem Josefa II. roku 1786 proměněna kaple ve chrámec lokální a kostelík nestačoval záhy zbožným návštěvníkům*“. Rozšíření kaple na kostel měl na starosti velešínský kaplan Vojtěch Metla. Na stavbu kostela přispěla kromě velešínských obyvatel také hraběcí rodina Buquoyů. Krátce po dostavbě kostela, již v roce 1786, zde byla zřízena lokálie, která patřila k velešínské faře. Zajímavý architektonický komplex tvoří dlouhý jednolodní kostel uprostřed a tři ramena chodeb v čele a po stranách. Na plochostropé ambity, otevřené do prostranství u kostela arkádami, navazuje obydlí kněze, od roku 1856 fara, škola a v přízemí hostinec pro poutníky. Součástí poutního komplexu jsou i kamenné schody a kostelní věž, která byla přistavěna v letech 1823 až 1824. Věžní hodiny byly vsazeny na konci 19. století a „*byly koupeny z Velešína*“. Ze svatojánských památek se v kostele zachoval na hlavním rokokovém oltáři obraz sv. Jana Nepomuckého z roku 1852 a pacifikál s ostatky tohoto světce, které roku 1908 kostelu daroval místní farář A. Stropek. Za první světové války, 17. února 1917, byly pro válečné účely odebrány dva zvony. Nové zvony byly do věže poutního kostela sv. Jana Nepomuckého ve Svatém Jáně nad Malší osazeny 8. července 1923.

Kostel sv. Jana Nepomuckého se stal nejen nejmladším poutním místem v Čechách, ale dal obci, ve které v roce 1890 žilo 787 obyvatel, i své jméno. Obcí se stal Svatý Jan nad Malší ale až v roce 1923. Do té doby byl osadou obce Ločenice. Náves byla „*mírně srovnána v roce 1886 a bylo na ní vysazeno pět kaštanů*“. Každoroční pouť se zde koná vždy 16. května, na svátek svatého Jana Nepomuckého. Zpravidla byly slouženy dvě mše svaté, první sloužil místní farář a druhou, slavnostní zpívanou a s kázáním, měl vždy některý z hostujících kněží. Zvláště slavná byla pouť v roce 1920 a 1947, kdy byla spojena s misíí. Požehnání se odehrávalo u sochy sv. Jana Nepomuckého na návsi. Sochu nechal postavit v roce 1873 místní rodák Jan Nepomuk Vrzal-Šimek a sochu vytesal samouk Jan Kadlec z Trhových Svinů.

Pod pojmem pouť rozumíme putování se zbožným úmyslem na památné místo. Je tedy třeba odlišit duchovní pouť od poutí zábavných s kolotočovými a jinými atrakcemi, které se v současnosti konají jako součást původních církevních poutí. Jako poutní místo římskokatolická církev označuje místa, kam putuje větší počet věřících z jiných farností. Pouť je vždy spojena s podniknutím cesty na posvátné místo, s překonáním vzdálenosti. Jak napsal Jiří Černý „*zjednodušeně bychom mohli přirovnat poutní místa k duchovním lázním*“. V současné době se koná pouť za účasti několika set návštěvníků. Po roce 1989 sem přijel sloužit poutní mši svatou kanovník Mons. Josef Kavale.

V roce 1919 byly před kostelem zasazeny dvě lípy, pojmenované Masaryk a Libuše. Šestého dubna 2000 obec navštívil prezident republiky Václav Havel a se svou manželkou Dagmar společně zde zasadili lípu. V roce 2001 žilo v obci Svatý Jan nad Malší 375 obyvatel a z toho 146 obyvatel se hlásilo ke katolické víře.

ŘÍMOVSKÉ KŘÍŽOVKY

Svatý týden je každoročně jedinečnou příležitostí k návštěvě římovské křížové cesty. Proto už tradičně společenství rodin z našich farností vyráží na Květnou neděli a na Velký pátek na pouť po pětadvaceti zastaveních v okolí Říмова. Připomínáme si v krásné krajině Kristovu obět, a to včetně našich nejmenších dětí, protože se všichni střídáme v symbolickém nesení Ježíšova břemena. Lepší stránkou letošních křížových cest bylo počasí, které i přes „vyhrožování“ nakonec bylo snesitelné (jen si vzpomeňte, jak na Zelený čtvrtek napadl sníh...). Tou smutnější pak byl pohled do prázdných kapliček, kde místo soch zbyly již jen jejich fotografie doplněné texty v c&k češtině... *(ehlu)*

OTEC – OHROŽENÝ DRUH

Mgr. Šárka Chlupová – výtvarnice a pedagožka, pracuje na církevní škole v Olomouci

„Ahoj, zlato, už jsem doma, nesu ten nákup, cos chtěla.“
„Jé, tys nezapomněl, ty jsi poklad, vyzvedl jsi to kolo pro Péťu?“
„Jasně, cestou jsem zašel i do té banky, máme všechno vyřízené.“
„Teda... Ještě nemám večeři, počkáš?“
„Běž si sednout, miláčku, uvařím a po večeři přečtu dětem pohádku, jo?“
„Lásko...“
„To je v pořádku, moc ti to dnes sluší...“

Tak a teď z moderní fantasy do literatury faktu:

„Čau, ty ještě nevaříš?“
„Jé, promiň, já myslela, že přineseš ta kuřata.“
„Kdo na to má myslet.“
„Do toho servisu jsi taky nešel, že se ptám, že?“
„Hele, taky ti nevyčítám ty uleželý složenky na stole.“
„Zodpovídám za ně snad jenom já? Posloucháš mě? Vypneš tu televizi!?“

Jistě jste správně pochopili, milí čtenáři, že pravda je někde uprostřed, jako vždycky (skoro); nějaké promile z vás by jistě horovalo za jednu z extrémních variant, nicméně – co si představit pod otcem 21. století? Vždyt se více než polovina manželství rozvádí, mnozí nejsou sezdaní, děti se rodí do neúplných rodin, krize postihla i svátost manželství; kdo je to otec? Muž, který nepřestal být mužem, je hlavou rodiny, oporou své ženě, příkladem svým dětem. Vyskytuje se doma dříve než po usnutí svých ratolestí, komunikuje se svou ženou a konstruktivně řeší rodinné otázky (všimněte si, že jsme opět nenápadně vpluli do fantasy, ale nemáme být dokonalí, jako je dokonalý náš nebeský Otec?) Proč si tolik českých žen stěžuje na pecivály, nešiky a mamánky? Kam se poděli gentlemani, kutilové a zralí chlapi? Je třeba zachránit ohrožený druh českého muže-otce návratem k pravé mužnosti beze strachu dovolit si být zranitelný i v pravou chvíli zavelet. Proč chodit daleko pro rady psychologů, vždyt ten nejjednodušší návod byl již dávno dán: hlavou ženy je muž; muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu a naopak; muži, milujte své ženy a nechovejte se k nim drsně; otcové, neponižujte své děti; cokoliv děláte, dělejte upřímně.

PLÁNOVANÉ AKCE NA KVĚTEN

VELEŠÍN

- 11.5. úterý – setkání seniorů po mši svatě na děkanství
- 15.5. sobota ve 14:00 – schůzka dívek na děkanství
- 23.5. neděle 10:00 – mše svatá pro rodiny s dětmi
- 29.5. sobota v 9:00 – schůzka ministrantů na děkanství

Příprava na první svatou zpověď a první svaté přijímání
na děkanství ve Velešíně vždy v neděli od 15:00 – 9. 5. / 16. 5. / 23. 5. / 30. 5.

- 6.6. neděle 10 hodin – první svaté přijímání

BESEDNICE

- 9.5. neděle 9:45 – mše svatá pro rodiny s dětmi

SVATÝ JAN

Každou květnovou neděli je májová pobožnost od 18:30 hod.

LOČENICE

- 8.5. sobota 15:00 – mše svatá v kapli

VYŠŠÍ BROD

- 22.5. sobota – Dětská vikariátní pouť

OPRAVY VE FARNOSTECH

V letošním roce bude opět probíhat částečná oprava střechy kostela a zároveň oprava velmi poškozené střechy na farní sýpce. Při takovýchto akcích se dosud našlo vždy plno rukou ochotných pomoci a také farníků, kteří svými finančními dary přispívali na tyto opravy.

Pro povzbuzení do nadcházejících prací můžeme připomenout brigádu na opravu kostela z roku 1972. Na přiložených fotkách jistě snadno poznáme pana děkana Vichra. Poznáte ale i ostatní brigádníky?

KATECHETICKÉ OKÉNKO

Milé děti,

13. května budeme slavit při mši **Nanebevstoupení Pána Ježíše**, o této události se dočteme ve Skutcích apoštolů v 1. Kapitole, verše 1-14.

Ježíš po svém zmrtvýchvstání zůstal se svými učedníky ještě čtyřicet dní. Za tu dobu měl mnoho příležitostí s nimi mluvit o Božím království. „*Neopouštějte Jeruzalém,*“ řekl jim, „*počkejte, až vám pošlu.....*“ (dokončení najdete v osmisměrce).

Pak budete naplněni moudrostí a mocí, abyste byli v Jeruzalémě a na celém světě mými svědky. Přinášejte všem dobrou zprávu o tom, že Bůh miluje všechny lidi jako jejich dobrý Otec.“

Učedníci se ptali na mnoho věcí. Chtěli vědět, jestli Boží království přijde brzy. „*O to se nestarejte,*“ řekl Ježíš. „*Nikdo neví, kdy a jak se to stane.*“

Když jim to řekl, byl Ježíš před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. Když tam tak stáli a hleděli do nebe, stáli najednou vedle nich dva muži v zářivě bělostných šatech a řekli jim: „*Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli odcházet.*“

Učedníci věřili všemu, co jim Ježíš řekl. Čekali v Jeruzalémě a společně se modlili. Byli to Petr, Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub, Šimon a Juda. Místo Jidáše vybrali jiného učedníka. Jmenoval se Matěj.

O	Š	B	D	B	U
N	U	A	D	U	J
D	O	R	C	K	H
Ř	T	T	A	A	N
E	A	O	S	J	O
J	M	L	M	V	M
A	N	O	P	Á	I
K	A	M	E	A	Š
U	J	Ě	T	A	M
B	T	J	R	É	H
O	P	I	L	I	F

V osmisměrce vyškrtete jména všech dvanácti apoštolů a zbylá písmena napište po řádcích.

M Ě S Í Č N Í Z P R A V O D A J

PORTUS

FARNOSTÍ VELEŠÍN, SV. JAN NAD MALŠÍ BESEDNICE A SOBĚNOV

Na tomto čísle spolupracovali:

P. Martin, Zdeněk Vadlík, Jan Nágr, Martin Ehrlich, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Jana Vaclíková, František Schusser, Ludmila Pathová, Ludmila Ehrlichová, Vladka Mikešová.

SCHŮZKA DÍVEK

9. dubna jsme se netradičně sešly na faře v pátek v 16:00, abychom společně opět zažily něco hezkého, nového a mohly se radovat ze společně stráveného času.

Na začátku jsem sdílely, co kdo máme rádi na Velikonocích. Padaly různé důvody, ať už ztišení před vzkříšením bez varhan, atmosféru sobotní Vigilie, nebo třeba barvení vajíček, či volno beze školy.

Pak jsme se rozdělily do dvou skupinek a soutěžily jsme o souřadnice k dalšímu odkrytí tajemného plakátu, který jsme minule dostaly od neznámého muže. V závěru jsme každý sám psal dopis pro někoho blízkého, kterým jsme ho chtěli potěšit a ve kterém jsme mu chtěli říct, jak ho máme rádi, protože jsme se bavily o tom, že si obecně moc neumíme říkat, jak nám záleží na těch, které máme kolem sebe a s nimiž je nám dobře. Schůzku jsme tradičně zakončily společnou modlitbou.

Příště se sejdeme v **sobotu 15.5. ve 14 hodin** na faře.

(vlami)

MINISTRANTSKÝ TÁBOR VIA LEGENDA 2010

Dubnová schůzka ministrantů proběhne až po uzávěrce tohoto čísla Portusu, proto zde uvádíme pouze termín další schůzky v měsíci květnu, která bude v **sobotu 29. května v 9 hodin** na děkanství.

Zároveň připomínáme, že i v letošním roce proběhne ministrantský tábor VIA LEGENDA. Letos bude opět na faře v Soběnově a to v termínu od 4. do 9. července. *(zv)*

MŠE SVATÉ A ÚMYSLY NA KVĚTEN 2010

Liturgický kalendář KVĚTEN

VELEŠÍN	2.5.	Neděle	8:00	Za farnost
	4.5.	Úterý	18:00	Za rodinu Pražákovu a Čtovu
	6.5.	Čtvrtek	18:00	Za Josefa a Marii Petrovy a rodiče z obojí strany, za Imricha Trojáka a rodiče z obojí strany
	7.5.	Pátek	18:00	Za Hermínu Pecinovou, celý rod a duše v očistci
	9.5.	Neděle	8:00	Za farnost
	11.5.	Úterý	18:00	Za rodiče Nožičkovy, dceru, sestru, zetě Josefa a Miloše a rodiče z obojí strany
	13.5.	Čtvrtek	18:00	Za Josefa Petra, manželku Annu, dceru Marii Zíkovou, oboje rodiče a sourozence
	16.5.	Neděle	8:00	Za farnost
	18.5.	Úterý	18:00	Za Jana Uretschlägera, manželku a rodiče
	20.5.	Čtvrtek	18:00	Za Vlastu Merlovou, rodiče, a duše v očistci
	21.5.	Pátek	18:00	Za Marii a Jana Šrámkovy, rodiče, sourozence a Marii Balážovou
	23.5.	Neděle	8:00	Za farnost
			10:00	Za farnost, <i>pro rodiny s dětmi</i>
	25.5.	Úterý	18:00	Za rodinu Hujzlovu a celý rod
	27.5.	Čtvrtek	18:00	Za Tomáše Holého, manželku, rodiče z obojí strany a sourozence
28.5.	Pátek	18:00	Za Marii a Františka Šedivých, rodiče a sourozence, za rodinu Ondříchovu a Opekarovu	
30.5.	Neděle	8:00	Za farnost	
SV. JAN	2.5.	Neděle	9:45	Za Jana a Marii Marchalovy, jejich rodiče a dcery Annu a Marii
	9.5.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
	16.5.	Neděle	11:00	Za farnost (pouť)
	19.5.	Středa	18:00	Za rodinu Šedivých a rodinu Čurdovu
	30.5.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
BESEDNICE	2.5.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
	9.5.	Neděle	9:45	Za Dr. Ivana Rameše a blízké příbuzenstvo
	12.5.	Středa	18:00	Za Marii Řídelovou, bratra Františka a rodiče
	16.5.	Neděle	9:45	Za zemělčelé spolužáky a přátele
	23.5.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
	30.5.	Neděle	9:45	Za Josefa Šafránka
SOBĚNOV	2.5.	Neděle	11:00	Za Jana a Ludmilu Syslový, syna Jana, rodiče Netočných, jejich syna a celé přátelstvo
	5.5.	Středa	18:00	Za Františka Wortnera, Františka Pesingera, Bohumila Orholze a spoluumučené
	9.5.	Neděle	11:00	Za Marii a Františka Šedivých, rodiče z obojí strany, jeho sourozence a celé přátelstvo
	16.5.	Neděle	11:00	<i>Bohoslužba slova</i>
	23.5.	Neděle	11:00	<i>Bohoslužba slova</i>
	30.5.	Neděle	11:00	Za Václava a Marii Šedivých z Přísečna, jejich dceru Annu Zemanovou a celé přátelstvo
	8.5.	Sobota	15:00	LOČNICE Mše svatá v kapli

- 1.5. Svát. Sv. Josefa Dělníka
 2.5. *5. neděle velikonoční*
 3.5. Svát. sv. Filipa a Jakuba
 9.5. *6. neděle velikonoční*
 13.5. Slav. Nanebevstoupení Páně
 14.5. Svát. sv. Matěje
 16.5. *7. neděle velikonoční*
 23.5. Slav. Seslání Ducha Svatého
 26.5. Pam. sv. Filipa Neriho
 30.5. Slav. Nejsvětější Trojice
 31.5. Svát. Navštívení Panny Marie

SPOLEČENSTVÍ

Velešín

Společenství rodin
 Jana Vacíkův
 728 079 522

Besednice, Svatý Jan

Společenství rodin
 Ludmila Pařtňová
 724 233 772

Farní společenství
 Zdeněk Bláha
 723 032 396

V měsíci květnu budou po mši svaté vždy májové pobožnosti.

Kontakt na duchovního správce farnosti:

P. ThMgr. Martin Bětuňák • Náměstí J. V. Kamarýta 44 • 382 32 Velešín • Telefon: 605 446 007

<http://farnostvelesin.sweb.cz>
 redakce: zdenek.vaclik@centrum.cz